

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Ska vi säga välkommen först? Hej och välkomna till Alex Söder, podcast.

Stackars konstnär.

Stackars konstnär.

Vad ska man göras med nytt 2023 som inte har gjort?

Det är svårt.

Nej men precis efter postmodernismen så blev det ju omöjligt.

Vi vet ju att allting är redan sagt.

Allting är redan reaktikulationer av det redan sagda.

Ja och när det är nytt så känns det desperat ibland.

Jag såg då på efter fem en konstnär.

Som efter en uppslitande skilsmässa.

Bestämts för att svälja grejer och röntga sin kropp.

Och röntgenplåtarna är konstverket.

Jag skulle vilja vara positiv men det är svårt.

Jag tänker att

hur skulle det kunna vara något annat? Hur skulle det kunna vara en ny risning?

Jag ser inte framför mig hur det skulle kunna vara sensationellt eller spännande.

Det är eventuellt innan vi kollar på det klippet.

Jag såg ett annat klipp som inte konst.

Men som skulle vara ett mer imponerande konstverk om det var det.

Som har med uthållhet att göra.

För det tycker jag det är någonting som i dessa dagar går så snabbt.

Den typen av konstverk tycker jag att man imponerar sig av dem som tar 40 år att göra.

Den här mannen som gjorde en

kommer ihåg någon slags fjäderstaty.

Med fjäder från 500 byar i Kina.

Som han har jobbat på i 20 år.

Som en riskkonstnär.

Revsönder.

Kommer ihåg det? Nej jag tar ingenting.

Han som gjorde det här, han var inte konstnär.

Han var bra. Jo det var en kinesisk konstnär.

Som hade byggt en fjäderstaty.

Av 2 miljoner fjäder.

På konstbjörnalen i Venedig eller så.

Så var det en annan konstnär. En ryss som låtsades vara hund.

Som slädsönder fjäderkonstverket.

Det låter spännande.

Vilket av dem.

Båda två menar det.

Framför allt den andra.

Ryssen.

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Ja han som slädsönder det.
Ja men det är lättare att slita sönder än fjäderstatyerna bygger.
Ja det är klart.
Jag såg ett annat inslag eller hörde ett annat inslag på radio.
Om en kvinna som har sovit utomhus.
Sedan 1983.
Som ett konstverk.
Nej inte ett konstverk men.
Om hon hade sagt det här är en installation. Jag har sovit utomhus sedan 1983.
Man kände fan vilken uthållighet.
Jag tycker det är märkligt också att hon förklarar inte riktigt varför hon gör det.
Det är den enda fråga man har ju.
Vinten är här igen men det hindrar inte åtteåriga Ansenberg ren att sova ute.
Det har gjort året runt i snart 40 år.
Nu mera bor hon i skåne men det hela började i Halland.
Och det har jag inte gjort.
En liten liten liten rolig grej är att jag vaknar på våren.
Händer mer än en gång att någon drar mig i håret.
Det är små fåglar som vill bygga bok.
Och jag har träckat upp till Nesson och så är det fåglar som drar mig i håret.
Per Kvantström P4 Halland.
Nej men jag fattar inte vad det menar sig.
Tycklart att man fattar.
Hon gjorde det en gång.
Hon blev blown away.
Frälst.
Frälst det.
Och efter den dagen så kan hon aldrig mer sova inne.
Det var ju svårt att förstå.
Ja man skulle vilja höra en följd fråga.
Har det inte varit kallt ibland?
Hör du aldrig tvivlat?
Har du inte varit förkyld någon gång och velat sova inne?
Ja men det här är ju ingen konstverk men det är en tyd...
Jag tror att det här är nyckeln till varför vi sällan nu för tiden blir imponerade.
Vi ser så otroligt mycket sjuka grejer på TikTok och på Instagram.
Folk som gör... som pressar sina kroppar till max.
Att en konstnär som sväljer grejer och röntkar sig.
Det känns inte jätte mindblowing.
Nej verkligen inte.
Men vad vet jag? Kolla själv här.
Det ska handla om hjärtesorg i gamla enskeden.
Om man har hjärtesorg.
Typ efter skilsmän eller så.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Oftast kanske man pratar med kompisar eller går till en psykolog.
Men vi ska nu möta en man som har tagit till ett lite oväntat metod.
Det är en konstnär som valde att svälja miniatyr av kärlekspar efter en skilsmässa.
Vadå miniatyr är i...
Små plastgubbar faktiskt.
Upp i plast?
Ja och det är då en filmregissör som heter Martin Lima de Farja.
Han kände liksom att hans hjärta blev alldeles svart efter skilsmässa.
Han sa ju till tidningen.
Jag ville att det skulle målas rött igen och jag kände mig väldigt liten.
Så jag kom på idén att svälja då miniatyr av kärlekspar i hård plast.
Och låta mig rönkas.
När de passerar matstrupen bildligt sett så nära hjärtat som möjligt.
Om det är hjärtat han ute efter.
Så kunde han ju ingesserat in dem i
förkammaren på något sätt.
Nej men i blodet.
Det måste menas organ som ligger närmare hjärtat än matstrupen.
Lungor då?
Ja kan man det som inte gör det här.
Jag säger bara...
Han skulle kunna krossa dem i min mortel.
Och sen snorta iser dem.
Och andas innan vi är.
Men jag fattar fortfarande inte varför ett kärlekspar
gör hans hjärta rött igen.
Jag förstår vad det är som heter uppdraget.
Om man tar de här plastfigurerna
Och trycker dem mot bröstkorgen.
Kommer de inte närmare hjärtat då?
Än om man sväljer dem och har dem i matstrupen.
Det är faktiskt en relevant kommentar.
Hade det inte varit enklare att tippa fastan på bröstkorgen?
Konsthistorien sämsta konstverk.
En man som har tippat fast en sån här brellapspar.
Som man är på tårtor på bröstkorgen.
Och går omkring på stan.
Jag minns ju...
Var det inte Magnus Härnstam som
är i sorg över sin
bostru stöd, minst du?
I stället var det att han
ränsade ut på vinden.
Och han var då enkel man och

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

det hade gått något år
efter att hon hade dött hans fru och då så
hittar han
Asma som är galler, såna uppblåsbara galler.
Och så förstår hon att
de här har ju min fru blåst upp.
Alltså det är hennes
luften från hennes lungor i de här gallerna.
Men det som han gjorde, det som en dålig fall gjorde var att han
öppnade upp dem och så tryckte han liksom
in dem i lungorna och då fick han känna sin
frus andetag.
Jag trodde att det var
både fint och rörande och lite
snubbigt.
Snubbigt ja.
Ja men det du säger nu är ett bra exempel för de här moderna konstverken inte riktigt skakar om än.
För att man som du säger har hört liknande grejer eller sett liknande grejer.
Vi har sett allt.
Här är då autentiska bilder.
Här är han då inne på röntgen av delningen på akademiska sjukhuset.
Och ja det är skakade bilder. Här har vi de små figurerna
som man då
sväljer
tillsammans med lite vatten.
Och sen efter det så går han då in och låter sig röntkast.
Så här häftiga blir jag bilderna.
Här har vi munnen
och figurerna som liksom åker ner i kroppen.
Men aj!
Vad är det du ser?
Jag kan knappt förklara det.
Det är ju en bild där man ser hans kranium i profil.
Och så i svallet så ligger det då ett kärlekspar.
En och en halvcentimeter stort.
Jag gissar att det är från en typ en märklin
tågmodell.
Ett par som ska stå på en perrong.
Men varför blir hans hjärta rött för att kärlekspar åker ner?
Det var ju konstigt.
Vi kopplar väl upp konstnären själv då.
Välkommen Martin Lima de Farja.
Otroligt vackra bilder har han alltså skapat.
Jag beskriver själva tanken för vi undrade lite grann över de här plastfigurerna. Vad var det du ville

uppnå?

Jag kände mig ju ganska ensam och såg sedan, alltså svart i hjärtat.

Det var också så att

just det hade gått igenom en skilsmässa.

Jag bara önskade att det kunde finnas ett litet kärlekspar.

Så jag skulle måla om mitt hjärta.

Och då försöker jag som konstnär tänka hur kan jag göra det här konkret så kan jag göra det här på ett visuellt sätt.

Jag gick upp akademisk hus och frågade.

Får jag ta

det här lilla

kärlekspar och svälja dem så röntar ni mig.

Jag köper inte narrativet.

Jag köper inte.

Det här är ju förekonstruerat.

Men är det något latinamerikanskt?

Han heter Delimas.

Alltså det här med att måla om hjärtat som han köpte dem.

Ja, du menar att det är en sån här svart magi eller?

Magisk realis.

Du svalde då två kilo.

Sparris också som liksom lindades runt de här figurerna så att de skulle komma ut på ett naturligt sätt.

Vad är det här med sparris?

Han äter ett kokt sparris, överkockt sparris.

Nej, flera kilo sparris då.

Varför har han gjort det?

För att det ska vara mjukt då för tarmvägarna.

Ja, jag tydde bara att de åt att det är sparris eller någonting.

Det har varit ett ännu mindre starkt konstverk.

Att han röntgar

tre kilo sparris på väg ner i magstruppen.

För att vi alltid åt sparris ihop.

Men alltså, hur kändes det när man sväljer dem här?

Det är inte fysiskt.

Ja, det är ganska komplicerat.

Det är ju så som konstnär så går man igång på när de säger att det är omöjligt. Då blir jag ju glad, då blir jag intresserad.

Men har det här hjälpt ditt hjärta? Har de lyckats småla om ditt hjärta?

Oj, det var en bra fråga Anna.

Jag ska säga att själva processen att

berätta om sovin i mitt hjärta och att

det handlar väl någonstans också om att hila sig själv. Det är det här de här småfolken hjälper till

med.

De går liksom in och lyfter den och hjälper den att få sitt hjärta bört.

Det är helt otroligt och kul att ändå hjälpa dig någonstans och sen så läste vi också. Men är det inte så att det hela faller på att det känns som ett havsverk lite grann?

Det faller vi på att

prättelsen är inte att

man förstår inte hur det här skulle läka honom.

Ja, precis.

Man kan förstå att det läker här en stamm

på ett sätt.

När han då känner sin frus andetag i sig.

Och där finns ju också den här uthålligheten som jag pratade om.

Alltså att det har tagit 40 år och

fullända verket.

Vad skulle man tycka om konstverket om det skulle visa sig att den här Calle Moreus bedragaren att det är en konstinstallation?

Hade det varit respektabelt?

Jag har inte hört om det.

Det är en man som har lossats vara

Calle Moreus och lurat av

åldringar miljontals kronor.

Musiken Calle Moreus från Orsa ska ha utnyttjats i miljon bedrägeri mot äldre.

I alla fall har hans namn utnyttjats för att lura en äldre kvinna i Västerbotten

att föra över ett miljonbelopp till en bedragare

som etablerade kontakt med henne genom att utge sig för att vara just Calle Moreus.

Det hävdar den närstående i en annan målan till allmänna reklamationsnämnden

mot kvinnans bank som ska ha vägrat att ersätta kvinnan för de förlorade pengarna.

Man undrar vad han sa, liksom, jag behöver en ny fjol.

Eller något.

Jag behöver en ny fjol.

Jag behöver en dragspel.

Jag behöver en nytt dragspel.

Jag behöver en fjol. Jag behöver en ny folkdräkt, eller?

De kan ju vara otroligt dyra folkdräkter.

Alltså först så etablerar han kontakt.

Eller känna.

Hej, det här är Calle Moreus.

Ja, hej.

Jag behöver en ny folkdräkt.

Så abrupt kan det inte ha varit.

Nej, utan.

Jag älskar folkdräkt.

Han kanske börjar med att berätta så här.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Jag är så glad för att jag har en ny folkdräkt.
Och jag har sparat till den i tio år.
Just det.
Jag har en på mig nu.
Och sen så ringer jag tillbaka efter några dagar.
Och pratar igenom den och sen så efter det tredje samtalet.
Då gråter han.
Folkdräkten brann upp.
Det är olycklig. Jag är förtviblad.
Alltså hade det ställt sig ut på Lilje Valls.
I ett antal ljudinstallationer. Man fick gå in i olika bås.
Och lyssna på de här samtalen.
Men jag kanske är stillbilder på
Morreos kyven när han ringer.
Jag hade rusat hit och köpt biljett.
No!
No!
Inte no!
No!
Hade inte det varit något för att tradera?
Vi sponsorerar Tradera att köra en kampanj baserad på Alansjolman Snapsvisa.
Förstår du varför?
No!
Inte no!
Nu går jag in på Tradera och nu ska jag...
Vad hade det varit? För då nu går jag in.
Alltså
Han var väl spretig.
Så där.
Men så snurrar han inte.
Att han gick in och ut på Tradera. Nej, jag menar att det säljs.
En produkt på Tradera var tredje sekund.
No!
Och no!
Kan man koppla till syndat handla?
Skyndat handla.
Eller skyndat gå in på
Sveriges största cirkulära marknadsplats.
Istället för skyndat älskar.
Han har ju inte alltid i världen Alansjolman.
Han känner att det var sorg över att hans liansdagar är räknade och han kommer inte.
Ja men som konsumenten kan relatera till det. För att konsumenten kan jag också.
Borde också skynda. För konsumenten kan gå och mista om en dil.
Alltså vadå de där peksorna?

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Eller den där iPhoneen kanske är borta om två minuter.

Okej så istället för att säga nu.

Så säger han kanske fan. Bara tredje sekund. För han missade liksom en.

No!

Affär.

No!

Fan!

Det här är otroligt.

Tack! Tradera!

Tack!

Vi är sponsrade av HelloFresh. Jag ska börja.

Där vi brukar sluta egentligen.

Ibland händer det att vi slutar och säger att vi har en kod.

Men jag vill säga koden på en gång.

För att den är ändå sensationell.

Men innan du säger den ska du inte säga vad HelloFresh är.

Nej.

Jag börjar med koden.

Podcast AS är koden. Och med den.

Så kan man få 1 249 kronor i rabatt på sina 5 första kassar.

Ja.

Vad är det för kassar?

Det är inte så lätt att veta.

Det är eftersom HelloFresh är en relativt ny startade.

Små uppkomning kan man väl säga.

Nej. Nej. Nej.

Världens största matkassilöverantör i världen.

Enorma.

Globalt dominerande.

Ändå så vill du släppa tid i den här spotten på att berätta vad det är på nånting.

Nej men du har rätt.

Låt oss vara mer specifika. Kan inte jag berätta om deras street food.

Koncept.

Det är sen gammalt att HelloFresh har på sin site i sin app ett antal olika recept.

När man kan välja receptet som man vill laga så kommer det in hem exakt så mycket ingredienser som behövs i receptet för så många människor.

Det är sen gammalt. Men det nya är att de också har street food mat.

Och det är väl en personlig favorit för dig och mig.

Jag vet inte vilken.

Vilken street vilken stads strita du har rumlat runt på.

Med kladdiga händer och smaskar tiden åt.

Nej men Chinatown i New York.

Det är så speciellt. Antingen så längtar man tillbaka dit.

När man går in på HelloFresh.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Eller så längtar man till det här som man aldrig fått uppreva. Alltså till exempel det kryddiga köket i Seoul.

Man vill ju bara ha det.

Ja man kan nästan höra hur det börjar kursa i magen där ute i stugorna va.

De undrar igen vad var den där koden.

Jo koden är då podcast A S. Om man använder den då när man går in på HelloFresh.se

Så får man då 1249 kronor i rabatt på sina fem första kassar.

Men man kan också använda koden om man har varit kund tidigare.

Men avslutat sitt abonnemang för över tre månader sedan.

Då kan man också använda det.

Det är det som är så fint. Tack HelloFresh.se.

Vad händer med hönorna har jag ibland undrat.

Har du?

Vilka hönor?

Nej men vi svarar väl så.

Det måste vara ett så uppe jag kallar också att man åt ofta höns.

Höns soppa.

Höns soppa, höns i kuri, hönsgröta.

Kockt hönar gjorde mamma alltid.

Kom hönorna för nära oss?

Så vi kände det oetiskt.

Man äter inte hund.

Så nära kommer inte hönorna oss.

Men det var ju någonting som

alltid var lite äckligt för hönorna. Jag minns ju mammas kockta hönar.

Jag tyckte om att den hade en djup smak som jag nästan kan kalla idag.

Jag känner den just nu munden.

Ja eller hur?

Den hade ju en konsistens som påverde om tonfisk väl.

Ja på något sätt.

Den följs händer.

Mamma gjorde allt i hönar eller ofta hönar på söndagarna.

Det var ganska tung smak.

Ja.

Omami.

Omami, exakt.

Perfekt att göra fond på.

Men jag minns att den låg där på diskbänken.

Och då kunde man liksom se den. Man kunde liksom se.

Stryperna var ju som ett avhuggigt rör.

Spontant känns inte som att det finns jättemycket kött på en hönar.

Kanske är det inte maggen då?

Jag vet inte.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Jag menar bara en gris. Då förstår man ju det.
Där finns det mycket bacon uthämta.
Men en hönar är ju ganska skral.
Jag vet. Men någonting har ju uppenbarligen hänt.
Du och jag är byggda på hönar.
Jag tror inte att våra barn har ätit hönar någon gång i hela deras liv.
Det var ju vanligt i skolmaten också.
Jag vet.
Med gris.
Jag menar att vi åt ju hönar
en gång i veckan.
Minst.
Och nu.
Borta.
Har du googlat? Man ser de alldeles affärer. Man kan aldrig beställa hönar på krogen.
Var tog hönandvägen?
När vi har funderat...
Det här är ju ett skop. Det är ju uppe där med var är duvbäbisarna?
Var är duvbanen?
Du säkert hörde en fråga.
Varför är duvor alltid fullväxt då?
Jag vet inte.
Vad är dem då?
Ingen vet.
Vad då ingen vet?
Det är lite som var tar strumporna vägen.
Det är 10 miljoner invånare i Sverige.
Alla dessa invånare vittnar var och en av dem vittnar om att det försvinner minst sex strumpor om året.
Det är 60 miljoner strumpor.
Vad är dem?
Och var du i hönarna?
Jag var i hönarna.
Jag fick svaret i alla fall. Vill du veta?
Ja.
Jag har svaret.
Jag var nämligen på fotografiska, du vet.
I Stockholm och så åt jag på deras restaurang.
Och där åt jag gårdsfisk.
Vad har vi på gårdsfisk?
Jag vet inte.
Alltså odlad i damm då på gård.
Nej.
Jag odlad på en gård.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

I balja.

I balja?

Det är så jävla

fascinerande.

Hur stor är baljan?

Nej, men det kanske är en liten basäng då. Men det är en fisk som aldrig någonsin har befunnit sig i var kan sjö eller

vattendrag eller hav.

I damm?

Nej, den är inte en del av ekosystemet.

Det är det som är hela poängen.

Den belastar inte vår natur och därför är den klimatneutral då.

Och du kan äta den.

Med allra godaste samvete. Jag äter den utan att veta om att det var en gårdsfisk.

Och tyckte att den smakade kanon.

Och när jag fick veta det så blev jag förstås lite

konfunderad. Är det ens en fisk tänkte jag ju först.

Förstår du min invändning? Eller är det bara jag som är en gubjävvel?

Det beror på den smaker.

Smakar en balja?

Nej, det smakade jättebra.

Jag vet inte vad fascinerat det känns som att

jag fick smaka på framtiden kanske.

Om det nu via gårdsfiskar,

bland annat

kan du rädda den här planeten vi bor på.

Så då är det inte så dumt med det.

Smakade gott.

Hur som helst, jag fick träffa då mannen som driver stället, Paul Svensson, en väldigt känd kock.

Och den här strängen är en av de här

få i Sverige som har fått en grön

giftmichelin-skärna,

för att de lagrar hållbara mat.

Och då frågade du var är hönorna?

Ja, Paul, vad hände med hönorna?

Var tog de vägen?

Så ja.

Och han svar var ganska horribelt.

På 80- och 90-talet så

så levde hönorna gott.

Och blev feta.

Och var efter fina ägg.

Och utgjorde sen då när han var färdig, var efter så att säga.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

En jättebra kött,
för att äta.
Och så kom då
2000-talet och
ägget blev hyppat.
Från massor av olika håll. Perfekt som
proteinkällan för den som tränar.
Och scrambled eggs kom,
sen iside up på frukosten.
Omellett den kom.
Finkockarna började göra går med mat med ägg som grund. Alla ville plötsligt ha ägg.
Alla.
Och alla var ju så vanlig att ett ägg var billigt, så ingen ville betala mer.
Och då började man pressa hönarna hårdare.
Han började pressa om att värpa fler ägg.
Enkelt uttryckt. Han förklarar det här mycket svårare än så, men
om de tidigare hade lagt ett ägg om dagen, så skulle de nu lägga två ägg om dagen.
För att kunna matcha efterfrågan.
Då skulle de skratts upp för dubbla produktionen de här hönarna.
Så all mat man gav till hönarna gick därför åt till äggproduktion.
Hönarna lagde inte på sina muskler.
Eller något fett.
Energien gick åt till att värpa.
Och det gjorde att hönarna då blev tunna och
tradiga och seniga.
Och numera så ser hönarna för jävliga ut och har inget kött på kroppen.
Och är alltså i stort sett oätbara.
Därför att de bara värper och värper och värper.
Och så började man då följa upp industrikycklingar på löpande band som folk kunde äta.
Så hönarna fick slava på med äggen.
Och vi fick då äta industrikycklingarna.
Så vad gör man då med alla hönarna när de är färdigvärp där?
Många bränner upp dem bara.
I 100 000 tal så bränns de.
Det är väldigt sorgligt. Jag kände för hönarna.
Jag fick ångest.
Vad kan vi göra då för att rädda hönarna?
Äta färre ägg.
Och så berättade han då en historia om
Hampton Creek alltså ett företag i USA som
bestämde sig för typ tio år sen att testa om det gick att göra en
majonäs utan att använda ägg.
Då testade han en rad olika planter som skulle ersätta ägget och landade till slut i en
ärtan från Kanada.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Alltså de tog spadet från den ärtan för att vinda.
Och gjorde då en majonäs som blev helt sans.
Den blev otroligt god.
Det var de flesta bränns om att den här majonäsen gjort för ärt spadet godare än majonäs som är gjort på ägg.
För hela klimatfrågan så är det ganska revolutionerande.
Om det nu går att göra någonting vegetabiliskt som tidigare var animaliskt och som blir godare på det sättet.
Dessutom billigare för både producenten och köparen och som lämnar mindre klimatavtryck.
Då har det för fan alla vunnit.
Ja, det är för att majonäs är så otroligt populärt i USA.
Alltså det är så många med hundratals miljoner amerikaner.
Det kanske inte alla vet.
Vi svenskar, vi breder smör på mackan och sen lägger vi pålägg på.
Amerikanerna lägger de majonäs istället.
Jävla svin de är alltså.
Ett ganska tjockt lager majonäs och sen skinka eller ost.
Fan vad svin de kan vara så.
Amerikanerna.
Så är de ju också ganska överviktiga.
Jo precis.
Därför är det ju, vi tycker också om majonäs i Sverige.
Men vet du inte på mackan?
Nej jag vet, men vi äter ju väldigt ofta.
Jag tyckte det var poetiskt att man såg en lucka på något sätt, ett fönster som öppnades.
Det går att få till.
Det fanns då bara ett bekymmer i USA.
Det var inte riktigt majonäs.
För det är riktigt majonäs har man en ägg.
Och Unilever som är då en.
Det var de som producerade Hellmans bland annat.
De stämde ju skiten ur de här människorna.
De sa ju.
Det där kan ni inte kalla för majonäs.
Majonäs är ju ägg i.
Och till slut så bytte de de namn till Majo tror jag.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Och det fick de.
Det fick de.
Och idag är de då en av de största tillverkan av
majonäs.
Eller majo i USA.
Även en finhet stora tyckte jag. Allting som storhet.
Verkligen.
Hoppfull.
Den är hoppfull.
Men det finns mörka stråk i den.
Det finns nämligen de som tycker att
det ska vara som det alltid varit.
Eller hur?
Man ska inte hålla på och mixa med skit.
En beannäs är en beannäs.
Och den är gjord på smör och ägg.
Och ett jätteberg av brinnande hönor.
Precis.
Och en majonäs är en majonäs.
Jag hör de rösterna i Sverige ibland.
Och de är väl liksom.
De är väl ändå klimatfrågan.
Mäktigaste fiende.
Alltså de som vill att det ska.
Det ska låta från dieselmotorn på bilen. För det har alltid gjort det.
Och
Ävron är klimatvänligare. Alternativet håller bättre kvalitet.
Smaka bättre eller fungerar bättre.
Så spelar det ingen roll.
Majonäs gör man på ägg.
Punktslut.
Och de här rösterna i Sverige.
Det är oftast män.
Män över 50 år.
Ulf Brunberg.
Och Kompany.
Ja, jag skulle vilja använda en annan man över 50.
Janna Andersson.
Alltså Sveriges
Förbundskapten i fotboll.
Du kan väl lyssna på vad han säger.
När han får frågan om.
Vad han föredrar, chili bianäs eller vanlig bianäs.
Vilken bianäs tror du att han föredrar?

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Vanlig bianäs.

Ja, så här säger han.

Varför kunglarna? Det finns bianäs. Varför ska man börja äga igen?

Det som när det finns kaffe. Varför ska du börja med latte och sådana jävla skit? Det finns kaffe.

Det är samma med öl. Om det finns vanlig ljusfaktor.

Ip, vad som tar skit serverar dem.

Det ska vara som det alltid har varit.

Vad tror du att Janna Andersson tycker om gårdsfisk?

Han hatar det.

Ja, det är klart. Det är jävla idioti.

Fiskar sig i majehavet.

Så har det alltid varit.

Och vad tror du att han tycker om majonäs utan ägg?

Det är fienden.

Ja, det är klart.

För han minns väl hur hans mamma gjorde majonäs. Äkta på ägg och inte på den jävla ätta.

Just det. Och

argumentationen.

Vacklar i att produktionen är inte som den alltid har varit.

Produktionen har gjort att det massmördas hönor.

Ja, absolut.

Alla människor

är överens om att vi måste gå igenom en omställning.

Men inte de här männen då.

De här gubbarna om man förkallar dem så.

De finns ju

överallt.

De som inte tänker kompromissar.

Alltså de som inte tänker kompromissa är ett skit.

Alltså även om jorden så går under.

Och har det inte fått mixtra.

De finns

i fikarummen och på arbetsplatserna och på släkt med dagarna.

Och de är överallt.

De läser både prost och knasen så att säga. De är knegare och makthavare.

Och i värsta fall är de också opinionsbildare.

Jag noterade nu att konsumentföreningen äkta vara.

Tycks som styrs av

ett par sådana där.

Vi har ju tagit om dem förut. Du minns.

Nej.

Jo, det är en konsumentförening som utser varje år ett smart bluff.

Just det.

Ja och

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

nu då för någon månad sen så var det dags igen då att utse år ett smart bluff.
Vad betyder året smart bluff?
Typ så här.
Här har vi en
här har vi en lingon ljus.
Det står det tydligt. Men det är inga lingon i utan bara till satser.
Är det 3 % lingon i?
Och det hugger de på.
För de vill att det ska vara.
De hugger mot
vilserledande
lablar och sådant där.
Men de kommer ju lite från annan tid för att det klart att det blir en krok mellan då och ena sidan.
Producenten som försöker hitta
sätt att ställa om i matproduktionen.
Att hitta alternativ till de här livsmedelarna som vi har vant oss vid.
Och då, annars sedan.
En organisation som heter Äktavara som
tycker att det är viktigt att ägg är ägg och mjölk är mjölk så är allt det varit så ska allt det vara.
På ett sätt så blir ju då Äktavara.
Jan Andersson.
Förra året så attackerade de då bönter som gör ekologisk mjölk därför att de har kallat mjölken för klimatneutral vilket den då inte är.
Och det är klart att man kan inväna mot det men
till sist är det ändå en konsumentförening som attackerar de mjölkbönter som faktiskt gör någonting.
Som faktiskt gör rätt.
Alltså de gör ekologisk mjölk från A till Ö.
Och de som skiter det vilket. Alltså de som gör mjölk som man alltid gjort.
De kommer undan för det är Äktavara. Fattar du?
Och den ekologiska bonden som då väljer fel ord för att beskriva sin mjölk.
Han ska ha all skit på jorden. Alltså det är någonting som är fel här tycker jag.
Jag fattar.
Och i år då så riktar de in sig på glass.
GB har gjort en glass där man har då ersatt mjölken med ertprotein och vatten.
Och Äktavara
utesåg då den här glassen till årets matplöf och häromdagen så gick jag faktiskt ner till butiken och köpte paket för att jag ville smaka på den.
Så att priset skulle kunna heta årets matinnovation egentligen istället för att hånfulla?
Ja absolut.
Verkligen eftersom det här är andra året nu som de
som de hugger mot folk som försöker som en apparat försöker som hittar nya vägar.
Ja och jag är ingen expert på glass och jag tycker inte så mycket om glass.

Men

jag kunde inte känna någon skillnad på det åt
alltså den här ertprotin glassen
och den glass som jag åt i barndom med den här
GB Bigpack.

Det smakas om glass alltså.

Och inte det ganska fantastiskt.

Om det nu finns en glass som inte använder sig av mjölk som vi vet är dåligt för
utsläppen

utan ett miljövänligare
protein som smakar som
glass.

Då är det väl

det är väl otroligt. Det är väl framtiden.

Alltså då ska väl GB prisa som du är inne på.

Men Björn Bernhardtron då och Äktavara
tycker då att glass måste vara glass.

Så här säger han då i
nios morgon.

Nästa nästa glass.

Nästa är gamla klassiker.

GB känner alla till.

Känner man ju till.

De flesta märks i Sverige. Frågan är väldigt många.

Jag tycker att glass är en mejeriprodukt.

Du har ju att han kommer från det gamla Sverige.

Glass ska utgöras av en mejeriprodukt.

Det är det första han klarlägger här.

Glass är en mejeriprodukt.

Eller hur.

Först största grejerna brukar det vara.

Big pack har varit som skumjölk.

Det största grejerna.

Offensiv.

Eller hur.

Jag vet att det är också på det.

Han får ju ingen medhåll.

Kanske att programledarna är ändå så här.

Det finns ju ändå attnativ.

De har tagit bort skumjölken.

Helt och hållet.

Det finns ingen mejeriprodukt i.

Men det ser ut som business edge.

Big pack vanilj.

Så där liksom.

Vanilj glass.

Vad är det i?

Ja, då är det liksom vatten och ertprotein och en massa andra grejer.

Men vad menar han tror de att de gör det för att de tycker det är kul.

De gör det för att hitta nya.

Mer hållbara vägar i sig.

Ja, och sen så kanske de också.

De har kanske också vinstmål här.

Men det verkar som att de hittat ett sätt.

Att göra en glass som är klimatvänligare.

Och som kanske också billigare.

Så det är en enda skillnad ännu att man lagt på den här gröna.

Den här gröna lilla.

Pratbubblan där, som säger att den är mer klimatsmart.

Och det är möjligt att det är.

Det är väl en åsikt eller ingen kunskap om.

Men det är bara så slarvigt.

Men det där är en lögn. Det klart att han har kunskap om det.

Han vet ju att den är mer klimatsmart.

Det här är ju det han jobbar med dagen enda.

Jag menar det. Och om man inte har det.

Så är det ändå tjänster fel. Att han ställer sig där.

Och inte är medveten om vad han säger.

Jag tycker att det bara är så jävla slarvigt gjort allting.

Det är på något sätt att man vill utnyttja barnkalasets big pack, varumärke.

Nu kör vi.

Och sen byter man ingredienser av någon skäl.

Han lägger ju an på en sträng som är väldigt populistisk.

Att storföretagen är onda och vill lura på saker.

Jag vet.

Han sverker olofs om tradition.

Som man vet går hem.

I stugorna.

Jag vet.

Och som nästa år så är jag inte bakar med någon kritik mot någon annan som försöker konstra.

Som försöker mixa den med maten.

Som inte är äkta vara.

Det är inte skummad mjölk.

Som inte gör grejerna som de alltid gjorts.

Jag tror att det är dags för

Jan Andersson och Björn Bernadson typen att kliva undan.

Årets matpluff på det heter årets bluffpluff.

Årets bluff, bluff.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Ja alltså.

Det är ingen bluff.

Som man påstår.

Och därför är han en bluff.

Årets bluffpluff.

Det är så jävla sjukt att här jobbar man med ett ämne. Men det är ändå du som löser det.

Apropå utmaningen för konstnärer.

Att det är rätt svårt att skapa konst i en tid när allt redan gjorts.

Så gäller ju samma sak för författare.

Intressant.

Ja det är klart.

Ja.

Ibland tänker jag vilken dröm att leva.

Låt oss säga 1949.

Och att vara Willen Moberg.

Och ändå komma på att vänta lite.

Ingen har skrivit ett romanepos om den svenska utvandringen.

En miljon svenskar.

Alltså vad blir det 25% av befolkningen?

Drog.

Till USA.

Jag

skulle lägga mig i badet häromdagen och såg i min bokhylla att jag hade den här mannen i skogen,

Jens Lillistrands

biografi om Willen Moberg som jag inte har läst.

Och tog fram den.

Otrolig bok.

Alltså jag vet inte.

Av vad kan det vara 700 sidor så handlar det 400 sidor om tillblivelsen av utvandrarerna.

Vad är din relation till utvandrar-serien?

Vad är en av mina första riktiga, det som omskakande läseplevelser när jag var kanske 13, 14, 15 kanske.

Det tror jag var helt otroligt.

Ja.

Det var väl genialt helt enkelt berättat, eller är inte han vår största berättare?

Jo, det är helt

osanalikt hur han

vandrar mellan, det ska ju inte funka egentligen, hur han vandrar mellan alla de här karaktärerna

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

i bin som drar
över Atlanten.
Alltså det som kallas för point of view.
Han ändrar hela tiden.
Han tar sig in i huvudet på massa olika människor och så blir den här väven av.
En ensemble berättas liksom.
För mig så började det med filmen, jag såg filmen, alltså John Troels filmer innan jag läste boken.
Det gick på TV när jag var 9.
Och det är väl fortfarande top 5 filmupplevelserna i mitt liv.
Det här brutala jävelskapet som
Fattionen upplevde.
Som ju var spännande för ett barn.
Hur de plågades.
Men också att de då omkvällarna
på kammaren
i hemlighet
började smida planen om att fly
skiten.
Och ta skeppet till att märka.
Det var ju oemotsändligt.
Och dagen efter redan så letade jag upp boken i mina föräldrars bokhylla.
Och bläddade fram till de passager som var mest spännande.
Jag visste ju inte det då i stunden.
Men idag vet jag ju att
det som gör den här boken så bra är ju att hans språk är så avskalat.
Och osentimentalt.
Kan jag läsa upp ett kort exempel bara.
Ja gärna jag inte läste på.
Från
när Karl-Oskar så Kristina stått er Anna.
6 år eller så.
Smyger upp på natten innan Julafsson.
Och äter upp all gröt.
För att hon är så hungrig.
Det här lerfatet av gröt som de har ställt ner i källaren för att det ska.
Kornen ska svälla.
Innan Julafsson.
Och hon har ju levt i svält så att magsäcken klarar inte av
kornen som sväller.
Och då spricker magsäcken.
Det står så här då.
När plågorna kom.
Ropade hon på sin far om hjälp.
Hon sa att hon ville stiga upp och gå med honom till skomakaren och ta mot till de skor som han

hade lovat henne.
Hon talade hela tiden om det.
Om sina nya skor.
Och hennes jämmerrop hördes ända ut till laggorn där kornen svarade henne med sina råmanden.
De trodde kanske att de var på väg ut för er om fodor.
Tidigt på morgonen dog flickan av sina plågor.
Det är hårt.
Otroligt.
Jag älskade också att de där två bröderna i boken.
De var så olika.
Carl Oscar och Robert om du minns.
Robert var ju drömmaren som
hade en ganska naiv föreställning om
USA som ett ställe där han snabbt skulle hitta guld.
Medan
Carl Oscar var mer pragmatisk.
Han ville liksom.
Han ville kunna föda sin familj.
Men nu som helst jag läste alltså
häromdagen boken om boken.
Jens Lillestrands biografi.
Och jag fick lite av en chock.
Då.
Över hur fel jag har kommit till hårboken.
Jag kommer ihåg den framför allt som
en ganska ljus saga.
Om de här
fattiga trashankarna.
Som når frihet och lycka i USA.
Men Lillestrands skriv ju och det har ju nog rätt i.
Om hur mycket utvandrarna handlar om besvikelse.
Att det är en väldigt sorglig historia.
Att det slutar illa för alla.
Det börjar ju med en drömbild av vad som ska hända när de kommer till USA.
Men nästan förallihop så krossas ju drömmen.
Alltså den yngre broschande Robert.
Han kom hem tomhent från sin guldjakt och dör i det sjukdom.
Hans bästa kompis Arvid.
Dricker den om förgift att brunda på guldjakten och dör i öknen.
Kristina får aldrig ro.
Hon slutar aldrig drömma om Sverige.
Hon saknar ju Sverige.
Det kändes aldrig hemma i USA.
Och folk superhjal sig.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Går ner sig på olika sätt. För drömmen är inte så vacker som de trodde.
Det där såg inte jag i boken när jag var yngre.
Kanske mer
mottaglig för er nu också när jag bor.
I en stad som är så präglad av krossade drömmar.
Det kanske låter absurt.
Och dra paralleller till utvandrarerna.
Men det är ju varje krossade drömmar i
Los Angeles.
Ja, det är tusentals människor som kommer hit varje vecka.
Som går ner sig på olika sätt.
För att det är ett samtivlande nåls öga här.
Det kräver ett psyke av stål.
För att det inte låter Los Angeles
mörker nogen.
Det är mycket drogar här. Det är mycket porrindustri.
Det är tufft.
Det är inte fel med knuff.
Vad var det som sa det?
Nu har jag handlat om den här U-Bots-experten som var så förbannad.
Ändå lockas ju
10 000 tals människor hit.
Varje månad.
Och vad är det då som gör att folk
dras hit?
Vad är det som gör att de börjar den här vandringen på de gula tegelstenarna?
Jo, för att de tror att det är i slutet av den gula vägen.
Att det står en trollkardar
som ska uppfylla alla deras drömmar.
Du har sett trollkaren från Os.
Detta mest är verk.
Jag har sett det på barntheater och jag har läst den. Men vad menar du då?
Filmen från 37.
Med Judy Garland.
Nej, nej, nej.
Jag tycker att det är en bra allegorid, eller den handlingen är
det påminner ju om vad som händer med människor som kommer till Os Angeles. Varför de söker sig
hit?
Som utvandrarerna.
Alltså, Dorothy får veta att i det magiska landet Os
så finns det i slutet av the yellow brick road
en trollkard
som kan se in i dina ögon, läsa av dina drömmar och förverkliga dem.
Och hon ger sig av för att träffa honom.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Du minns vad hon sjunger? Nej.
Och när har du talat som trollkaren första gången?
Jo, det var ju utvandrarerna.
När Fatty Johnen sitter på båten på däck.
Du minns, de pratar om vart de är på väg.
De tänker inte att de ska behöva jobba särskilt hårt när de kommer fram.
Utan när de går av båten så kommer någon slags förlösning att ske.
Vad de kommer till har märkat.
Så kommer de hitta börd i jord och hitta frihet och bli rik och lyckliga.
Det har ju spökat i mitt liv också, så klart, alltså drömmen om en allförlösande kraft.
En dröm som finns här
i LA.
Och det har varit så tydligt också den senaste veckan.
I laddningen inför Oscars.
När man ser hur de börjar bygga ner vid Dolby Theater.
Då känner man hela kroppen att trollkarn är på väg kanske.
Kanske ska det hända till slutet.
Efter alla års vandring på den gula tegelstensvägen.
Vi ska få se honom, att han ska visa sitt ansikte.
Det är ju en saga.
Men den känns ju verkligen här ibland.
Och i samband med det här får man också höra.
Under samma dagar får man höra från alla de som
känner sig manade att lyfta ett varningens finger.
Och säga
det finns ingen trollkarn.
Du vet.
Folk som vill påminna en om hur
trollkarn från Os faktiskt slutade.
Minst du det, minst vad som hände när Dorothy till slut kom fram och fick träffa trollkarn.
Nej, nej.
Han kommer dit med det här rövgänget.
Just det, fågel, skrämman och lejonet och plåtmannen.
Det visar sig att
bakom den här stora vita anden
står bara en liten grå gubbe.
Som drar i några spakar.
Som använt en högtalare för att få en trollkarsröst.
Som har använt en projektor för att se stor ut.
Det är en bluffmakare alltså.
Så där Hugh Grant intervjun som har varit så omtalad.
Ja, jag såg den.
Hugh Grant är en sån person som vill säga just det.
Att

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 568. Vad hände med hönorna?

det finns ingen trollkarn.

Det finns ingen magi.

Jag vet.

Vad har vi på Hugh Grant intervjun?

Från Oscar Skalan?

Ja, jag såg han.

Det stannade på röda mattan och det är en kvinna som inte kan nämna på.

Ashley Greyhamn.

Ja, hon ställer ju riktigt pantade frågor. Det måste man ändå säga. Man kan ändå förstå att han orkar inte.

Hon tror på trollkarn.

Ja, det gör hon ju verkligen.

Och jag håller verkligen med det. Jag vet inte om du ska prata om det, men det är ju någonting där.

Det var ju några i casten av

Triangle of Sadness som hade fått träffa Kate Blanchett.

De är helt blown away.

Jag tycker Hugh Grant intervjun är intressant. Den sätter fingret på det här med att det inte finns något hälsosamt sätt att hantera trollkarn på.

Jag vet inte vem som är stördast här. Den som tror att trollkarn finns.

Ashley Greyhamn.

Eller den som menar att trollkarn styrs av en liten bluffmakare gubbe.

Det som Hugh Grant menar.

Ingen har dem har ju rätt.

Hugh Grant har väl mer rätt? Eller du menar att han ska spela spelet?

Om han nu kommer dit så?

Nej, det behöver jag inte göra. Men han kan inte på allvar påstå att det inte är någon slags trolleri i görningen.

What does it feel like to be in glass onion?

It was such an amazing film. I really loved it. I love a thriller.

How fun is it to shoot something like that?

Well, I'm barely in it. I'm in it for about three seconds.

Yeah, but still you showed up and you had fun, right?

Almost.

Alltså det är det som att han får så mycket skit för det här.

Jag fattar inte faktiskt.

Det är väl att han går dit. Han är ju del av maskineriet.

Han står där i smoking.

Det är klart att det finns någonting mot sig så följt i det.

Men det som jag tycker är problemet med hennes vinkel i också att hon är också fel. För det är ju inte filmerna som är det magiska.

Det är bara att kolla på de filmer som har nominerats i år.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Jag har ju ändå pratat med väldigt mycket människor. De tycker väl som jag att det är inte något jättestarkt film år.

Det är inte filmerna

som gör att den här kvällen är så laddad.

Alltså det är klart att Triangle of Sadness är bra. Tar är bra.

I övrigt är er ju ingen magi direkt.

Alltså hon försöker ju säga att det är filmerna som gör att det är så troligt.

Men det är ju inte.

Det är någonting annat.

Jag har ju under de här dagarna försökt förstå. Vad är det?

Vem är han?

Den här trollkaren som närmar sig så att säga.

Jag var hemma hos Ruben Östlund och Erik Hemendorf

några dagar innan Galan i det här huset som

det är ett filmbolag eller

distributör hyr åt dem här.

Jag var på toa eller någonting och så hörde jag hur de

det var skratt och garv utanför.

Jag gick bort då till vardagsrummet.

Och då så dem där och snissade för de hade fått en choklad ask från Oskars jurin.

Som alla nominerade då får tydligen i present.

Såg ut som en alla din ask.

En lyxig typ av alla din ask.

Men när de öppnade den så var det då i locket.

Under locket fanns den skärm som spelade senare ur deras film.

Så om man kan titta på med de maska choklad.

Och de höll på där och öppnade locket och stängde.

För det var sådana otroligt extravagant present.

Och det är ju samma sak där. De finissar ju ett trollkarns trick så att säga.

Alltså det är ju. Man kan kalla det

skärlatant trick.

Men det är ju någonting som gör att de finissar och är fascinerade.

Och förförda.

De känner att de är en förtrollad värld.

Att de har hamnat i en förtrollad värld.

Så att trollkarn finns ju. Det är bara att det försöker säga.

Det är det som gör att jag är svårt för Hugh Grant.

Reaktion.

Det var samma sak kvällen innan Oskars skalan på lördan.

Då blev vi via Ruben Östern bjudna på fest.

En jättefest för alla.

Nominerade.

Och jag och Malin då fick en adress på SMS.

Och vi åkte dit med
Philip Hammar och Agnes, hans flickvän som du känner.
Och det var storm.
Man kände att trollkarn var på väg.
Du vet när palmerna böjer sig i vinden.
Du har starka kraftig rörelse i stan.
Och vi gick av Uben
och in på tomten på den här adressen.
Men upptäckte då
snabbt att det var tomt där.
Det var tomt på gräsmattan. Det var verkligen tomt i huset.
Och vi tänkte ju såklart att vi hade fel adress då.
Men sen kom några vakter och visade oss
in bakom huset till själva uppfarten.
Där det såg en ny grupp av vakter och tog lägg.
Och visade in oss i en buss.
Det var alltså en fejkadress för att kolla bort paparazzi.
Det var ju också ett slags trolleritrick.
Som ju fungerade att pulsen gick upp.
Vi köpte det direkt. Alltså det var spännande.
Att trollkarn vill bara visa sig för några utvalda.
Och sen så bara avde upp för berget med bussen.
Och någon viskade att det här huset var här som Gudfaden.
Senen spelades in med hästhuvudet.
Ett antikt palats.
Där var festen.
Och vi gick in då
i rummet.
Kanske åtta metr i tak.
Med rosa samhällskardiner.
Så de hade hängt upp som prydnad som täckte alla väggar.
Det var som komma in i en rosa livmoder.
Men sen börjar ju då jakten.
Vad gör man då när man kommer in på en sån här fest?
Jo man börjar gå omkring då bland rummen.
Man vill se kändisar eller?
Ja.
Men kändisarna var väl dem. De ville också se.
För det var det som var så intressant.
Alla går omkring lite vilset.
Och letar efter samma sak.
Utan du riktigt vetar vad det är.
För när man har sett Leona, Lecafrio en gång.
Och sen när man sätter dem fyra gånger plötsligt.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Hur han går omkring dära gloor.
Så undrar man ju vad är det egentligen vi letar efter.
Jag tänker, det känns ju i kroppen att någonstans i de här rummen finns han.
Men det är ju inte Leona de Caprio som är
trollkaren. För han är ju också på jakt.
Varje gång som jag ser honom passerar.
Ser hans
irrande blick i vimlet.
Så ser jag att han letar ju också.
Möjligen att när vi går ner i källan där de har då danskolv.
Med massa diskokulor i taket.
Så ser jag någon som skulle kunna vara trollkaren.
I ett hörn.
Han ser ut som en staty först i kledisvart.
För det är väl så där en trollkare ser ut.
Alltså långsvart rock.
Svart slogkat.
Med en guldköp i handen.
Men också kroppspråket. Den enda i hela rummet som inte letar.
Som bara står där.
Lars Ullrich.
Vad har vi på Ullrich?
Han är en mina band.
Metallikas
grundare.
Trummis.
Och svarta tyngdpunkt.
Du är väl gammal hårdrockare?
Metallika var ju efter.
Ja okej.
Nej.
Då hade jag gått vidare.
För mig är det stort.
Och jag är tvungen att gå fram.
Jag sträcker fram handen.
Och han sträcker fram sin.
Och so far so good. För det är en trollhand.
Alltså han har väl trummat upp den.
I muskul mängd.
Han är ju en ganska liten man men handen är enorm.
I am Siggy Eklund.
Swedish author.
Och då lyser han upp då.
Han blir till sig.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Swedish.

Do you know Ruben Ostlund?

Säg han.

Och

Sen börjar det då.

Det är ju för jävligt alltså.

Vadå?

Han är ingen trollcar.

Han slickar sig runt munnen.

Tell me about Ruben.

Säg han.

Och sen börjar den långa utfrågningen.

Alltså även han är precis som DiCaprio.

Är bara på jakt.

Jag tvingas till sluts låtsas gå på toaletten för att bli av med honom.

Han vill bara babbla med Ruben Ostlund i mitt öra.

Och nästa dag är det dags då. Det är då söndagen.

Och jag åker till The Triangle of Sadness viewing party.

Som sen ska filminstitutet ordnar.

Och jag.

Där köper man ju liksom laddningen.

Det känns ju i hela rummet.

Att ikväll kommer att hända. Att ikväll kommer.

Jag får svaret på vad det här är för någonting.

Och jag ser ju också det på duken. För de sänder galan på biodukar.

Jag ser någonting i pristagarnas ansikten. Såg vi galan?

Nej.

Nej men du har sett galor förut. Det är någonting när pristagarna kommer upp.

När de går upp därför att ta emot statyn.

När de höjer guldstatyn mot taket.

Och gråter.

De ser ju någonting där uppe.

Det är lite som folk som dör i några sekunder och sen återuppväx.

De kan ju vittna om att de såg ett ljus där inne.

Kanske pristagarna ser trålkarnas ansikten i några sekunder där uppe.

Det är någonting de kisar emot.

När de stirrar mot strålkastan.

Egentligen borde det vara de som är trålkarn. För det är de som har skapat den här.

Magin inom staten.

Men de står ju där. De är ju ingenting där de står där.

De är så små så små.

Och de berättar ju för oss att de har egentligen inte.

De är bara ett verktyg för någonting större.

Ja det är det som.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

De är liksom uttraderade.
Ja det är det som det går ut på att de ska hylla andra.
När de tar emot sitt pris.
Ja men det finns också deras ansiktsuttryck att.
De är ingenting.
I det högonblicket.
Det är därför de gråter.
Kanske får de se enligt trålkarnas ögon.
Och jag undrar hur ser hans blick ut.
Detta livslånga sökarn efter att få se det.
Hur som helst då.
Galen tar slut.
En lite vilsen stämning utbryter. Det blev inga priset i triangle of sadness.
Och nu är det över vad gör man nu.
Och ingen trålkara visat sig.
Men då händer då ett skrik.
I bort enda av rummet.
Och sen ett ytterligare skrik som svarar på det första skriket.
Det låter lite som apor.
Jag får känna sig av att det viskas någon nyhet i rummet.
Som framkallar olika.
Hesa apskrik alltså.
När den här hemligheten sprids.
Och det blir rörelser längre bort i rummet och.
Snart når den här nyheten via viskleken fram till oss.
Ruben är på väg.
Han är på väg hit i bil.
Och jag ser hammar.
Hur han slänger ifrån sig sin drink.
På badisken och kastar sig då ut mot utgången.
Jag ser SFIs vd och hon kastar sig mot dörrens öppningen.
Och hon fastnar liksom i dörrens öppningen tillsammans med tre andra som också försöker ta sig mot Ruben.
Och jag ser hur någon är listig och klättrar över badisken och rusar mot Lobbin.
Och jag hör abskriken omkring mig.
Och jag ser Paris Amiri som lyfter sin klänning för att kunna springa i höklackat snabbare än de andra.
Och hon skriker åt sin kameramann. Han kommer! Han kommer!
Jag tänker.
Jag kommer på något.
Han kanske kan berätta.
Nu kanske jag får insikt. Han kanske har sett trollkaren i vita ögat. Han kanske har sett något där ikväll.
Han kanske kan berätta något för oss.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Och jag rusar också.
Alltså jag sätter fart alltså.
Vi är väl 305 till Paris till slut.
Som står vid entrén där i Lobbin.
Och håller andan.
När glasstörarna öppnas då mot gatan. 340 jorden.
Som kommer till att märka.
Men när glasstörarna öppnas så står ingen Ruben Östlund där.
Det händer ett av Kyn.
Och det är Paris Amiri som bryter tystnaden.
Hennes kameramann som
riktar trollkastar mot Kyn.
Och Amiri frågar var är Östlund.
Och då Kyn svarar.
Han gick till vänet i färs efterfäst tror jag.
Och jag förstår såklart.
Alltså varför skulle han åka hit?
Alltså varför skulle han åka hit?
Han är öst att se den vissare.
Den vissa vissarna.
Vi är Spanserna McDonalds och
jag har något som man inte tänker på kanske är ju att
McDonalds är
en av Sveriges största ungdomsarbetsgivare.
Det är ju rätt många som
varje år får sitt första, sin första rad i CVT
hos McDonalds och så har man
och ser man på väg in i arbetslivet.
Du har väl en av dem?
Ja, var en av dem.
Kanske är det några av dem, alla avgång studenter i Sverige som nu lyssnar.
Som har lagt märket till det gröna kuvert
som har landat på välkomstmattan.
Vad är det för nånting?
Man har skickat ut 100 000
stycken
kuvert
med information om vilka rättigheter man har på svenska arbetsplatser
och vilka skyldigheter som förväntas av en.
För att uppmuntra
unga som är på väg ute i arbetslivet.
Ja, jag fick titta på det där brevet.
Det är väldigt bra och tydlig introduktion till hur det är att arbeta.
Alltså information om

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

hur viktigt det är att avstå från att jobba svart av massmanlänningar.

Man blir en del av samhället, man blir en del av

också trygghets

systemet om man jobbar mitt.

Ja, och det börjar ju bygga någonting då.

Men också är det att man har rätt att få sitt schema minst två veckor i förväg för att kunna planera sin tid.

Det kan väl vara schysst att ge en extra slant och hoppa in och göra extra pass.

Men det är viktigt att förstå att chefen kan inte förvänta sig att man alltid ska säga ja.

Nej, precis.

Det är grundläggande grejer att ta ansvar.

Det är också en liten undervisning i hur det är att vara människa funnits.

Verkligen.

Jag tycker att det är supertrevligt.

Och ett fint initiativ

av McDonalds

som med sin att ungefär 200 restauranger från norr till söder är Sveriges ledande restaurangkedja.

Ja, även ni som inte har fått kuvert kan gå in på McDonalds.se.

Där finns det tips

på hur man skrivit bara CV

och hur man söker jobb och så vidare.

Tack McDonalds.se.

Vi sponsorar Fanbrun.

Störst iskandinavien på

förlovningsringar, vixselringar,

exklusiva smycken och

diamanter online.

Det har hänt en hel del som du och jag gick och förlovade oss med olika människor.

Med olika människor.

Ja, jag var orolig för syftningsfelet där.

Jag har på var sitt håll.

Ja, för på vår tid fanns det ju inte labb odlade diamanter.

Labb odlade?

Du vet.

Nu kan man då få

ja, alltså en dubbelt så stor labb odlade diamant.

För samma pris, men naturlig diamant.

Jag är helt chockad. Jag visste inte att det fanns labb odlade diamanter.

Jo, den enda skillnaden är ju då att de är odlade i labb istället för utgiv naturen.

[Transcript] Alex & Siggas podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Men det är samma diamant, jävel.

Förstår du?

Det är helt otroligt. De har ju samma kemiska och fysiska egenskaper som äkta diamanter.

Och det här är ju en grej man kan drifva med

Fambruns live chat.

Och telefonväxel.

Som är uppen 8 till 22 de flesta dagar.

Ja, exakt. Där kommer de också att kunna berätta för er att man har 90 dagars öppet köp.

Och om de är på skryt tumör,

då kanske de kommer att berätta att de blev årets e-handel 2020.

Eller hur?

Ja, eller så kanske de kommer att byta in dig till privata möten via sitt showroom.

Sina events på byggealskatan i Stockholm.

Eller Göteborg eller online.

Ja, eller så kommer de att bara att säga att

om man vill läsa de här guiderna

över populära ringar om er, så ska man gå in på

Hemsidan som är

Fambrun

V-A-N-B-R-U-U-N.

Punkt kom

Snedsträck S-E, Snedsträck Alex Sige.

Ja, eller boken konsultation, alltså showroomet är ju rätt fullbokat.

Så boka en tid

på siteen.

Ja, de finns både på hotell Pigall i Göteborg.

Jättebra hotell.

Och på vårt hotell,

Tangletår i Köpenhamn.

Där vi åkte på första ästern 2003.

2009.

Tack, Fambrun!

Ett sätt att få uppmärksamhet som konstnär är att förstöra andra konstverk.

Som sagt, som ryssen.

Ja, men du var inne på det.

Ja, det är ju...

Jag läste nu att

Ibipipi, den du ser fånga sig.

Vem är det?

Ibipipi.

Ibipipi,

danska konstnär.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Ja, nej, jag vet inte vem det är.

Han förstörde ett av Danmarks mest kända konstverk.

Angungen.

Med lima spritpenna.

Och menar att det var ett eget konstverk, han skapade.

I går så följdomen.

Och vad händer då?

Ett och ett halvtårs fängelse.

Och 2,9 miljoner svenska kronor i skadestand.

Jävlar.

Det var i fredags om konstnären och provokatören Ibipipi Oroperigård limmade fast ett självporträtt på den störande angungen av Askerhjorn.

Och signerade tavlan med en spritpenna.

Ibipipi är känd provokatör i Danmark.

Och vill med händelsen som filmades och publicerades på sociala medier, skapade batt om konstens äkthet.

Hade det varit något att vi störde

konstverket med

kärleksparen?

Ja, just det.

Att vi smustlar in andra grejer i morgongröten för dem.

Du menar morgonsparisen?

Morgonsparisen, ja.

Så när han börjar fota så märker han att det inte bara är det här kärleksparit, utan det också.

Ja, när han framkallar bilderna.

Men vad är det vi har gjort då?

Kan man smugla ner bokstöver eller är det för avancerat så att det står charlatan?

Alltså små plastbokstöver.

Det är så många bokstöver, kanske det är ett betönt, kanske enklare.

Det kan man störa Ibipipi.

När han gör det där.

Okej, så Ibipipi signerar

angungen med spritpenna.

Då rusar vi fram och pressar ner kärleksparihalsen på dem.

Och sparris.

Men vad betyder det?

Vi vill skapa debatt om konstnärligt äganderrätt, nej.

Är det inte bara enklare att man bara drämmer till en plank och huvud på dem?

Det är någonting med att den heter Ibipipi också.

Som stör.

Ja, verkligen.

Kan man inte göra någonting med dina hönor?

Man släpper lås hönorna.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Eftersom det finns ett fågalt tema här.
Okej, Ibipipi
går till verket.
Signerar.
Signerar samtidigt.
Men han hinner bara skriva Ibipipi.
Då släpper vi ut hönorna.
Så hör han ett jävla kackel.
Ja, det är tusentals då, hönor.
Ja, det är väl 200 000 hönor.
De är helt vilda, för de har aldrig fått gå utanför buren.
Nej, de är hungriga som fan också.
De är hungriga på livet, ja.
Ja, men också på mat.
Mat får de väl, nej, de sådde matas väl konstant.
De är mätta som satan.
De är hungriga på att springa runt.
Men det är bra med det för oss.
Så vad händer då?
Ibipipi blir då confunderad. Vad är det som händer här?
Vad är det för kackel?
Men jag tycker Ibipipi är mindre irriterande än den här.
Som vill måla hjärtatrött.
Okej, så du menar att vi ska rikta hönorna mot
Hami med svart hjärta?
Nu kan man använda hönornas fjädra på något sätt.
Och rulla delimas i kär och fjädrar.
Men det är lite väl. Han är ju trots allt bara en
dålig konstnär.
En dålig konstnär som inte har så mycket framgång, så ska vi
straffa honom så otroligt hårt.
Det är också frihetsberövande, för jag antar att vi måste hålla igen dem, här kommer inte
självmant rullas i kärna.
Det känns som att hönorna är det som starkare med hönorna.
Deras revansch från ett sätt.
Okej, vi har åkt till hönsfabriken.
Vi har på något sätt smugglat ut
150 000 höns.
Vi har väl åkt till bränneriet.
Precis innan de ska in där så
Just det.
Har vi tagit dem.
Ja, det menar att de är lite sotiga.
De är liksom på hälften.

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Ja,
Svedda.
Det ryker de då.
Så de är på ett jävla humör alltså.
Det är alltså 250 000 sveddra hönor.
Den skriker rakt ut.
Ja.
Ibu Pippi får en chock.
Ja, men det finns det.
På Svensson handlade den här chocken. Han berättade för mig att
det var någon sjuk jävel som kom på att han skulle
istället för bränna hönorna, att man skulle målla ner dem hela.
Alltså med fjädrar i huvudet och allt.
Och så blandade han ner salpeterskyra.
Och så blev det
mat till minkar i Danmark.
Man skulle ju kunna
ta den här hönsgeggan.
Med salpeterskyra.
Och mata då.
Men det är väl.
Det limas med.
Ja, men det är väl jättelagligt.
Men vad då Ibu Pippi tar i sitt straff.
Det får man ju räkta med som konstnär.
Ja, du vill äta okej. Vi är bimodiga.
En del av paketet.
En del av verket.
Men återigen, hur kan vi vara så förbannade på en person som bara försöker göra konst?
Det är för att det är varje människars skyldighet att skapa kvalitet.
Det är inte okej alltså.
Alltså, vi höjer ribban. Det måste man väl ändå.
Jag skulle gärna sitta i ett och ett haft år om vi kunde liksom
höja kvaliteten med 20 % på svensk konst.
Ska du sitta ett och ett haft år för att du har ett fångsmat att den
en konstnär från EGD med
Anke Gägga.
Det är ju faktiskt på riktigt. Det är ju en dokumentär på SVT.
Alltså, du vet, SVT-teamet kommer in till hall.
Det är ju jättesvårt att genomföra, för du ska ju röntga dem också samtidigt.
Du måste verkligen spänna fast för dem på en britt.
Återigen, det är det som du gör sådana extrema saker mot en
hårt kämpande konstnär.
Hur hårt kämpande är att svälja några bröllopsat jätter?

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 568. Vad hände med hönorna?

Är det inte så enkelt att

Ibipippis grej,

hans grepp, det är att störa andra konstnärer.

Att vi kontaktar Ibipippi och säger

Vi har en kille för dig

som du bör störa.

Ja, du menar att vi skickar den på varandra?

Ja, istället för att vi ska hålla på och

jobba på två flanker.

Så det är bättre att vi bara

älda på Ibipippi bara.

Vi berättar för honom om den här konstnären.

Vi säger att vi har 250 000

uppräda höner.

Det kanske vi kan ordna.

Som han kan använda sig av.

Den är svädda och uppskakade.

Och så har vi en uselkonstnär som sväljer

bröllopsfiguriner.

Det kommer att göra Ibipippirriterad.

När han får höra om det.

De här sparrisarna.

Ja, och sen skriver han till verket.

Ja, och vi dokumenterar på en slags metaplan.

Till vår salongen 2024.

Jag tror vi gjorde det.

Det är en slags konstnär.

Och nästa vecka.

Se över igen.

We hear he is the Wizard of Oz, if ever a Wizard was, if ever whoever a Wizard was, the Wizard of Oz is one because, because, because, because, because, because, because, because of the wonderful things he does.

We're off to see the Wizard, the wonderful Wizard of Oz.